

(דף יא ע"א) ואיהו בהבדלה מנייהו, (בראשית ג יז) וידעו כי עירמם הם מנייהו, בגופא ונשמטא ורוחא ונפשא, ערומים מכתנות אור, דאינון מאורי האש, ובגין דבשבת אתחזא לון פאדלקת שרגא דשבת בתרין פתילות דאש, ובמוצאי שבת יתעברון מנייהו, תקינונו למימר במוצאי שבת הבדלה באש.

ובגין דבשבת יומין טבין מתלבשין נשמתינן בכתנות אור, אמר הנביא (ישעיה כד טו) על פן פאנרים כפרו יהו"ה, ואוקמוהו רבנן כפרוהו בכסות נקיה, מיד דאמר מלין אלין אשתטחו קמיה פלהו בני מתיבתא, דלית חדה ביניהו כחדה פד אתחדש ביניהו רזא דאורייתא.

ובגין דא מאן דנטיר ברית אש, קרי איש צדיק תמים, ואות י' דשד"י איהי חוליא על צנאר דשד יצר הרע, חוליא דששלאה, ובגין דא רשים שד"י בברית, ורשים פמוזזה, דמזדעזעין פלהון מהאי שלשלאה, דאיהי אות ברית, אות ימין טבין, אות תפלין.

ומיד דאיהו תפוס בה יצר הרע דאיהו ש"ה, נטיל בר נש חרפא דאתמר בה (תהלים קמט ו) רוממות א"ל בגרונם, דאיהו י' רישא דחרפא, ו' גופא דחרפא, ה' ה' תרי פפיות דילה, ושחיט ליה, ובגיניה אתמר תבא להרגה השפם להרגו בעלותא, דאתמר בה (בראשית יט כז) וישפם אברתם בפקר.

ועוד קריאת שמע איהי רומ"ח, פלילא משית תיבין דיחודא, ומרמ"ח תיבין עם יהו"ה אלהיכם אמת, והוא קירטא, והא אתמר חמש אבנין ה', דאתעבדו חד אבנא באת י', וקטיל בה ליצר הרע, ובאן אתר איהי קירטא, בתפלין, חוט דקלע דכריה ביד דא רצועה דיה, דאיהו פחוט דזרקא, ואיהי קריאת שמע, קשת דזריק חצים מסטרא דפרוץ שם כבוד מלכותו, וברכות לראש צדיק (משלי יו), דאיהו קשת הברית.

רומחא דא עמודא דאמצעייתא, בחמש אצבעאן דיה, דאיהי ה' תתאה, ואיהי לימינא דחסה, דרגא דאברתם דחושפניה רמ"ח, ועם ו' דעמודא דאמצעייתא אתעביד רומ"ח, קלע ה' עלאה לשמאלא, י' אבנא דקלע, י"ה דתפלין, וכלא י"ה עם שמ"י שס"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ח.

ומאן דאיהו נטיר י' בתמנא יומין דמילה, בתמנא אלפי תחום שבת, בתמנא פרשין דתפלין, איהו נטיר מפל מזיקי דתחות ידא דיצר הרע, דאיהו ממנא על שתין רבוא, כל שפן מאן דקשיר ליה בשלשלאין וקטיל ליה.

ועוד ברית דתקינו ליה מנא בעפרא, לשדייא לה בעפרא, ודם דאטיפין מניה, אתחשיב ליה פאלו עביד ליה עולה, וההוא עפרא לתקנא ביה מזבח אדמה, ודם דברית פאלו דבח עלה עלוון, הדיא הוא דכתיב (שמות כ כא) מזבח אדמה תעשה לי וגו', ושזיב ליה פההוא עפרא מחבוט הקבר, ובדם מילה שזיב ליה משחיטת מלאך המות.

ואם תהוא דקביל ברית איהו ממזר, ההוא עפרא תקין ליה לחווא, דאתמר ביה (ישעיה סה כה) ונחש עפר לחמו, ואיהו מן האדמה אשר אררה יהו"ה (בראשית ה כט), דאתמר בה (שם ג יז) ארורה

הַאֲדָמָה, וְאִי־הִי עֶפְרָא מֵהָאֵי דְאֲתָמַר בְּהִי (שם א ב) וְהָאֲרִיז הֵי־תָהּ תְּהוּ וְבָהּ, דְאֲתָמַר בְּהִי (ישעיה נא ו) וְהָאֲרִיז בְּבָגֵד תְּבַלְּהָ, עֲמִיָּה יְהֵא חוּלְקִיָּהּ, כְּאֵלּוּ קִשְׁיִר לִיָּה לְמַעְבֵּד עוֹלָה לְעִבּוּדָה זָרָה, דְּהָהוּא בֵּין אִוּ בֵּת אֵינּוֹן פֶּסֶל וּמִסְכָּה, וְעַל דָּא אֲתָמַר (דברים כז טו) אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶּסֶל וּמִסְכָּה, וְאֲתָמַר וְשֵׁם בְּפִתָּהּ, בְּסִתְרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן, דְּהָהוּא בְּרַ מְנַחֵשׁ הַקְּדָמוֹנִי אִי־הוּ, דְּהָרִים מְוֹת לְאָדָם וְלֹאֲתַתִּיהּ, דְאֲתָמַר בִּיָּה (בראשית ג יד) אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וְכוּ'.

קְלִיפָה דְעָרְלָה דְכִסִּי עַל י', אִית לָהּ תַּלְתָּ קְלִיפֵי בְּגָלְדֵי בְּצִלִּים דָּא עַל דָּא, וְאֵינּוֹן פְּקֻלִיפִין דְאֲגוּזָא, דְאֲתָמַר עֲלֵי־הוּ וְהָאֲרִיז הֵי־תָהּ תְּהוּ, דָּא כּוּ יָרוּק קְלִיפָה קְדָמָאָה דְאֲגוּזָא, וְבָהּ אֲבָנִים מְפּוֹלְמוֹת דָּא קְלִיפָה תְּנִינָא דְאֲגוּזָא קִשְׁיָה כְּאֵבּוֹן, וְחִשְׁדָּ קְלִיפָה תְּלִיתָאָה, וּבְהוֹן (דף יא ע"ב) אוּקְמוּהוּ רַבְּנֵן אֵין דוֹרְשִׁין בְּעָרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה, שְׁלֹשׁ שָׁנִים יְהִיָּה לָכֶם עָרְלִים (ויקרא יט כג), וְלִקְבֵּל מוֹחָא, אִי־הוּ וּבְשִׁנְהָ הַרְבִּיעִית יְהִיָּה כָּל פְּרִיז קִדְשׁ הַלְלוּלִים לִיהוּ"ה.

וּבְהוֹן מִסְטָרָא דְעָרְלָה אֲרַבְעָה נְכֻסוֹ לְפָרְדָּם, שְׁלֹשָׁה אֲכֵלוּ מֵאֲלִין קְלִיפֵי וּמְתוּ, רַבִּיעָאָה אֲכַל אִיבָא וְזָרַק קְלִיפִין וְחִי, בְּגוּזָא דָּא אֲתָמַר רַבִּי מֵאִיר רַמּוֹן מְצָא, תּוֹכוֹ אֲכַל קְלִיפָתוֹ זָרַק.

וּבְגוּזָא דְאֲלִין קְלִיפִין, אֵינּוֹן קוּשְׁיִין דְחַפְיִין עַל הַלְכָהּ, דְאִי־הִי מוֹחָא מְלָגָא, וְלִית בְּרַ נֶשׁ יָכִיל לְמִיכַל בְּנִהְמָא דְאוּרִיָּתָא, דְאֲתָמַר בְּהִי עֵץ חַיִּים הִיא (משלי ג יח), עַד דְּזָרִיק קוּשְׁיִין מִהַלְכוֹת, וְאִית הַלְכָהּ דְכָל קוּשְׁיִין דִּילָהּ אֵינּוֹן כְּאֵילָנָא, דְקְלִיפָה דִּילִיָּה וְקִנְהָ דִּילִיָּה וְעֵצֵיו וְעֵלְזִין וְאִיבָא בְּלַהוֹן שְׁוִין לְמִיכַל, וְעִלִּיָּה אֲתָמַר (שיר ד יד) גִּרְדֵּי וְכַרְפֹּם וְכוּ', וּבְגִין דָּא לֹא כָּל קְשִׁיִין שְׁוִין.

פְּקוּדָא רַבִּיעָאָה בְּמִלְתָּ בְּרֵאשִׁית, דָּא אוּרִיָּתָא, דְאֲתָמַר בְּהִי (משלי ח כב) יְהוּ"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית דְרַבּוֹ, וְדָא שְׂכִינְתָא תְּתָאָה, דְאִי־הִי רֵאשִׁית לְנִבְרָאִים, וְאִי־הִי אַחֲרִית לְחַכְמָה עֲלָאָה, וּבְגִינָה אֲתָמַר (ישעיה מו י) מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית.

כִּד אַתְנַטִּילַת מְכַתֵּר אַתְקַרִּיאַת עֵטְרַת תְּפָאֲרַת, עֵטְרָה בְּרֵאשׁ כָּל צַדִּיק, תִּנְגָּא דְסַפֵּר תּוֹרָה, וּבְגִינָה אֲתָמַר כָּל הַמְּשַׁתְּמֵשׁ בְּתִנְגָּא חֲלָהּ, כִּד אַתְנַטִּילַת מֵהָאֵי חַכְמָה עֲלָאָה דְאִי־הִי רֵאשִׁית, אַתְקַרִּיאַת עַל שְׁמָהּ, וְכִד אַתְנַטִּילַת מְבִינָה אַתְקַרִּיאַת עַל שְׁמָהּ תְּבִינָה.

וְכִד אַתְנַטִּילַת מַחְסֵהּ, אַתְקַרִּיאַת תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב דְאִיתִּי־יָבֵת מִימִינָא, דְכָתִיב (דברים לג יב) מִימִינוֹ אֵשׁ דֵּת לְמוֹ, וְכִד אַתְנַטִּילַת מְגַבְוֵרָה אַתְקַרִּיאַת תּוֹרָה שְׂבַעֲלָ פֵה, דְהִכִּי אוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, תּוֹרָה שְׂבַעֲלָ פֵה מִפִּי הַגְּבוּרָה נִיתְנָה, וּמִתְמָן גְּבוּרִים עוֹמְדִים בְּפִרְזָן, וְלֹא יָכִיל לְמִיָּקָם בְּהִי אֵלָא גְבוּר בְּמִלְחָמָתָהּ שֶׁל תּוֹרָה, גְבוּר בְּיַצְרוּ.

וּבִיּוֹמָא תְּלִיתָאָה נְחִיתַת לְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא עַל יְדֵי דְמִשָּׁה, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שמות יט טז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֲיוֹת הַבֶּקָר, בְּתַרִּי לִוְחֵי אֲבָנִין, נֶצַח וְהוּד, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שם לב טז) כְּתוּבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם, וְאֵינּוֹן תְּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט, וּמִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אַתְקַרִּיאַת נְבִיאֵי הָאֲמַת, וְשְׂכִינְתָא תּוֹרַת אֲמַת, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (מלאכי ב ו) תּוֹרַת אֲמַת הֵי־תָהּ בְּפִי־הוּ, וְאַתְקַרִּיאַת מְרֵאָה דְנְבוּאָהּ, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִסְטָרָא דְתַרְוִיָּהּ.

וביום השביעי נתנה, דא צדיק יסוד עולם, ובדרגא דיליה מלכות מליל עמהון, והא אוקמוהו, לעשר מלכין נשמה לא יוכלו לדבר על פה אחה, נגע בבת, וכלל בה כל העשה, ודא י' ב"ת אחת, תחות ה' מן אלהים, י' מן אדני, י' מן שדי, כלילא מכל כנונין, ומכל הוין, כגון הוה"י, או כוונתיה, דיהא י' תחות ה', בכל שם דכינאי והויה איחי נוקבא.

ובגין דאורייתא מינה אתיהיבת, אמר למשה (שמות לג כג) וראית את אחורי כו', דלית נביא וחקם יכול לעאלא לעילא פחות מן דא, ובגין דא אתקריאת מפתחות החיצוניים אנפין דילה, ואנפין דלגאו מפתחות הפנימיים, והא אתמר לעיל, דאם בר נש לית בידוי מפתחות החיצוניים כמאי ייעול, ובגין דא אתמר בה (תהלים קיח כ), זה השער ליהו"ה.

ובגין דלית השגה לנביא וחווה וחקם פחות מינה, אמר הנביא (ירמיהו ט כב) פה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו כו', פי אם בזאת יתהלל כו', וידוע אותי, ובגין דא יעקב אוליף לה לבנוי, ויהיב לון קבלה מינה, הדא הוא דכתיב (בראשית מט כח) וזאת אשר דבר להם אביהם, ודוד דהוה ליה קבלה מינה, אמר לגבה (תהלים כז א) אם תחנה עלי מחנה כו', רמיו לה בהאי תגא, וסליק מחשבתיה לגבה, ואמר לא ירא לפי כו'.

ואהרן דהוה ליה קבלה מינה, לא הוה עאל לפני ולפנים פחות מינה, הדא הוא דכתיב (ויקרא טז א) בזאת יבא אהרן אל הקודש, דהוה ידע דאיהי עקרא דכלא, דאיהי קרבן ליהו"ה, עולה ליהו"ה, אשה ליהו"ה, וישראל דהוה לון קבלה מינה, לא בעו מקודשא בריהו הוא משכונא אהרא

